

[Recensie: Weiblicher Akt 12: Brief aan Freud van Maatschappij Discordia](#)

●●●●○

BRIEF AAN FREUD

MAATSCHAPPIJ DISCORDIA

Door Piet van Kampen, gezien 18 februari 2023

Ik ben drie, en ik ben nergens bang voor. Ik ben vijf, mijn moeder zegt dat Sinterklaas niet bestaat. Ik ben dertien, ik ben voor het eerst ongesteld.

In *Brief aan Freud* vertellen Miranda Prein en Maureen Teeuwen elkaar persoonlijke herinneringen. Herinneringen die misschien herinneringen zijn uit hun jeugd, misschien vervormd door het oproepen ervan, misschien zelfs onecht. In dit laatste geval zijn ze, omdat ze exemplarisch zijn voor jeugdherinneringen, toch net zo echt als ze zouden zijn als het wel werkelijke herinneringen zouden zijn.

Persoonlijke herinneringen zijn het in de zin dat het herinneringen zijn die je niet zomaar aan iedereen vertelt. Het zijn ook herinneringen die je in de zaal vaak herkent, omdat je dezelfde of vergelijkbare herinneringen hebt. Daarom doet het er niet toe of de herinneringen op het podium al dan niet daadwerkelijk herinneringen zijn.

Maureen Teeuwen heeft een gestiek die synchroon loopt met de manier waarop ze haar tekst zegt. Bij elke korte onderbreking die ze in haar spreken inbouwt, onderbreekt ze ook haar lichaamstaal, zodat handen en armen op zo'n moment even 'bevrozen'. In het begin van de voorstelling spiegelt

Miranda Prein die gestiek, waardoor het lijkt of de jeugdherinneringen de herinneringen van één persoon zijn, en daarmee algemene herinneringen, die we omdat ze algemeen zijn herkennen.

In de loop van de voorstelling worden de herinneringen anders belicht. Letterlijk, omdat de twee actrices bij het achterdoek staan en hun gezichten van opzij worden belicht. Inhoudelijk, omdat dezelfde gebeurtenissen nu vanuit de Ander worden verteld: de moeder, het broertje. Dat roept de vraag op of je er zeker van kunt zijn dat je je eigen herinneringen altijd wel goed herinnert.

Aan een tafeltje aan de zijkant zit Jan Joris Lamers. Een keer of vier vijf leest hij daar een tekst voor die van Freud zou kunnen zijn en waarschijnlijk van Freud is. Het gaat daarbij met name om fragmenten waarin Freud uitlegt dat hij zijn theorie op grond van door zijn behandeling van patiënten veranderde inzichten heeft bijgesteld.

In de voorstelling wordt overigens de naam uit de titel nooit genoemd, er wordt volstaan met 'hij', zoals in de drie voorgaande in de serie *Weiblicher Akt - L'Amour Duras*, *Liebe Jelinek* en *Love Sontag* - werd volstaan met 'zij'.

Brief aan Freud is een opvallend lichte en weldadige voorstelling, een aanrader, ook voor wie niet zo vertrouwd is met Freuds werk.

Ga voor de speellijst en voor meer informatie naar: [Maatschappij Discordia](#)